

вата чета, колѣничиха на башина земя гологлави и я цѣлунаха като свещена икона. Всички викатъ въ едно гърло: да живѣе България!

Отъ Свищовъ опълченцитѣ поематъ пѣтя презъ селата Царевецъ, Козловецъ, Караисенъ и пристигатъ въ с. Батакъ, гдето се спиратъ на почивка.

Генералъ Гурко приема опълченцитѣ

На 21 юний, тъкмо що се готвѣха опълченцитѣ да тръгнатъ отъ с. Батакъ, изведнажъ се чува команда:

— Опълченци, стройте се! Генералъ Гурко пристига!

Ето че великиятъ генералъ, чуденъ конникъ, като сжщи св. Георги, долита, придруженъ отъ своитѣ офицери. Опълченцитѣ изтръпватъ. Предъ тѣхъ застана на високъ жребецъ офицеръ едъръ, съ дълга двойна брада, орловъ носъ и остъръ погледъ. Отъ лицето на този генералъ и неговата катана лѣха сила, решителностъ, храбростъ. Предъ неговия погледъ човѣкъ замръзва на мѣстото си.

Генералъ Гурко съ вихрогона си мина покрай всички дружини, поздрави ги и рече:

— Братци! Дойде време да смажемъ тирана на българитѣ и да разкъсеме робскитѣ вериги. Вие ще дойдете съ моя отредъ. . . тамъ. . . на Балкана. . .

Безкрайни и гръмовити ура изпълниха въздуха.

На 25 юний опълченцитѣ напустнаха с. Батакъ и презъ селата Ресенъ и Самоводени, се отзоваха на 27 с. м. въ старата българска столица.

Никжде турска войска не ги срещна. Турцитѣ порано бѣха избѣгали къмъ Делиорманъ и къмъ Тузлука.

Старата българска столица тържествува

Старата българска столица, въздигната отъ братя Асеновци и просвѣтена отъ патриарха Евтимия, бѣ завладѣна отъ отоманцитѣ презъ юлий 1393 год. Тъкмо